

Dragi colegi,

De Sărbători gândul nostru colindă pe drumurile ascunse ale sufletului și ne dăm seama că minunea este o taină nepătrunsă de mintea omenească.

Lumina Sărbătorilor ne apropie mai mult de bine și ne depărtează de rău, iar cu acest gând ne putem aminti mereu cine suntem, ce am fost și ce vom fi.

De Sărbători optimismul nostru ne mărește strădania de a încerca să aducem cât mai multe fragmente de vise din lumea umbrelor, la umbra soarelui...

Pretutindeni în lume de Crăciun, Sărbătoarea ne arată că bucuria este starea de spirit normală a omului, starea în care sufletul trăiește calm și statornic, netulburat de frică sau de vreo altă emoție.

Melancolia care ne cuprinde în preajma Sărbătorii seamănă și cu fericirea de a fi puțin trist, fiind un fel de trăire subtilă sau o convalescență a unei dureri trecute sau ascunse.

La Crăciun înțelegem mai bine bunătatea, care nu seamănă cu o mașină de făcut ingrați, ci cu o stare în care trăiești viața tuturor. Apoi, timpul trecând, cei înțelepți văd în bunătate singurul semn al superiorității pe care-l recunosc...

De Crăciun, în jurul bradului, sufletul își ridică fruntea de argint între vis și viață, într-o Sărbătoare ce reînvie multe icoane uitate care ne fac mai buni...

În jurul bradului din noaptea de Crăciun, între vorbe și tăcere înflorește ceva care e și început și sfârșit...

Sărbători fericite!

La mulți ani!

Cu ingratitudea lui inertă, calendarul ne amintește că a mai trecut un an, iar drumul nostru prin viață își continuă cărarea pavată cu gânduri și speranțe.

Pe măsură ce trece timpul, experiența ne luminează, dar ne arată brutal că depindem de păcatele noastre și de ceea ce iubim. Adică trăim o viață în care trebuie să te bizui pe tine și pe forța sau slăbiciunile pasiunilor pe care le ai, iar existența pare o sumă întâmplătoare de amănunte, ca un fel de improvizație continuă. Dar, dincolo de aparențe există o logică ce ne îndeamnă să trăim urarea: LA MULȚI ANI!

În general viața este ceea ce se întâmplă atunci când tu îți faci planuri și nu seamănă cu o grădină în care cresc numai flori...

Apoi, mai este și timpul - acest mare magician - care ne șubrezește pe nesimțite și pare un accident al existenței sau o închipuire...

Acum, la sfârșit de an, simțim probabil că marea noastră problemă nu constă în a fi fericiți, ci în a fi cât mai sănătoși. Dar, poate, tocmai aceasta este marea problemă a fericirii...

Vă doresc multă sănătate!

Toate se schimbă cu timpul, dar sunt și lucruri eterne. Adică sentimentele care ne leagă de oameni. De acele chipuri care nu s-au topit în neant, numele lor n-a dispărut din memorie, iar undeva în suflet amintirea lor s-a păstrat intactă...

Atunci, legea firii omenești se bucură, iar timpului nu-i mai rămâne decât șansa unei tăceri nedumerite...

Să vă păstrați prietenii și să-i iubiți pe cei din jur!

O astfel de gândire nu ne îndeamnă să sperăm într-o altă lume, ci să ne aplecăm privirea spre ceea ce se află la îndemâna noastră și nu vedem. Căci, poate, nu de atâta sfințenie are nevoie lumea, ci de frumusețe, după cum norocul e doar pentru cei care au nevoie de el...

Să aveți parte de noroc!

Acum, când scriu aceste rânduri, ciclul cosmic al anului 2010 se încheie și va începe aventura altuia. Dar ce putem spune la acest ceas de cumpănă dintre prezent și viitorul imediat?

Despărțirea de încă un an stă, desigur, și sub semnul nostalgiei, dar speranța ne îndeamnă să gândim la ceea ce va fi. Ea este mitul etern, la fel cum sunt anotimpurile, cerul și stelele, viața și moartea...

A spera înseamnă a te bucura chiar dacă speranța este doar bogăția celor care nu au nimic și ultimul lucru pe care îl pierdem. Chiar dacă acest vis al omului treaz este un fel de a avea fără a

avea, în noaptea Anului Nou ridicăm cupa cu șampanie pentru gândurile noastre...

Dar să revenim, fiindcă în noaptea Anului Nou vrem să știm că idealurile noastre sunt tangibile și că, dacă avem puțin noroc, vom putea fi fericiți, fiindcă numai un om care iubește în mod firesc lumina și viața poate avea o șansă în confruntarea cu viitorul.

La fiecare început de an simțim că cineva întoarce clepsidra și că mai există timp pentru a ne face iluzii și a scormoni prin cenușa lor mai târziu, cu gândul la tainice dorințe.

Acum, când începe aventura unui An Nou, aș vrea să fiți sănătoși cu toții, pentru că astfel viața celor mulți are infinite șanse. Cu posibilitățile care sunt, atâtea cât 2011 și le poate îngădui, să sperăm cu toții în mai bine.

La mulți ani!

Prof.dr.ing. Radu Munteanu
Rectorul Universității Tehnice din Cluj-Napoca